

OGIENIEK (2) *sb m*

N sg ogieniek (2).

Sł stp brak, Cn. s.v. ogień pospolity, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

Dem. od „ogień” ‘efekt spalania się’; igniculus Mącz, Calep, Cn (2) : Igniculus, Ogieniek Mącz 164d; Calep 501b.

Cf **OGNIK**

MM